

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Tot wat eynde Godt bevolen heest, datmen desen boeck in het licht soude
breughen. Dat XVI. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

Tot wat eynde Godt bevolen heeft, datmen desen boeck in het licht soude brenghen.

DAT XVI. CAPITTEL.

Als dese H. Maget verstaet hadde/ dat het den wille Gods was / dat dese schriften souden bande menschen bekent worden / haer verwonderende dachte sy wat profijt datter van comen soude: ouermits dat sy binnen haer leuen boozgenomen hadde/ niemanden die te beropenbare. Ende na haer doodt datter anders niet te verwachten en stont dan stoornisse: ouermits datmen daer niet profijtelycks wt soude connen halen. Als sy dit ouerdacht/soo heeft de Heere op haer gepepsen geantwoort/seggende. Ende wat profijt meynde dat daer af comt datter geschreuen is / hoe S. Catharina ter wijlen sy inden kercker was van my is besocht gheweest/ en dat ick haer gesept hebbe: VVeest volstandigh dochter: want ick ben met v. Ende wat volghet daer na dat ick ghelesen worde / besocht te hebben ingnen besonderen beminden Joannem / seggende: Comt mijnen beminden, &c. Maer ende andere meer diergelijcke soo van dese en andere mijne hepligen / waerom wordense gelesen/ anders dan om dat de deuotie des lesers ende der hoorzders/ daer door soude vermeerderd worden/ ende om dat mijn goedertierentheyt tot het menschelijke geslachte soude beropenbaert worden. Ende daer by doende seyde hy: Op dese maniere magh onsteken worden de deuotie van sommige met begeerte tot sulcke dingen/ als sy lesen/ dat ghy van my ontfanghen hebt. Guetmerckende myn gratie/ ende de milthepdt / van mijn goetheyt/ die daerom sullen beneerstigen hun leuen tot beternisse te bekeren.

Op

Op eenen anderen tijt / als sy wederom haer
 verwonderde / hoe sy soo vanden Heere inden
 geest haer geboelde / gedreuen te worden / om dese
 schriften te veropenbaren / als hy wel wiste dat
 ter veel souden gebonden worden van soo cleynē
 gemoet / dat sy daer dooz niet alleen gheen stich-
 tinge en souden crijgen / maer die oock verach-
 ten ende berispen souden / soo heeft de Heere ghe-
 antwoort : Ick hebbe mijn gratie soo in v ghe-
 stelt / dat ick groote bruchten daer af sal eyssche.
 Ende daerom wilde ick wel / dat die dooz hun
 onmachtfaemheyt cleyn achten / die diergelycke
 gauen hebben : dese dinghen van v hoorzende ver-
 maent werden om oock hun gauen te bekennē /
 ende soo in danckbaerheyt (op dat mijn gratie
 in hen mochte vermeerderen) oock moghten
 wassen. Maer soo wie met een ergh herte lieuer
 die soecht te berispen / hun sonde sal op hen zijn /
 ende ghy sult onschuldygh ten eynde toe bliuen.
 Want de Propheet die seyt wt my : Ick sal hen
 stellen een scrucksel. Al oft hy wilde seggen. Ick
 bestiere veel / ende laet oock toe / ende bebele tot
 salicheyt van mijn wtbercozene : hoe wel de ver-
 woypene daer dooz vertergenisse lijden. Ende na-
 desen sin / soo heeft oock dese maghet dese woor-
 den verstaen / wetende dat de Heere somwilsen
 sijn wtbercozene stiert / om sommige dinghen te
 doen / daer andere mede verargert worden. En
 daerom en hoeuen de wtbercozene die wercken
 niet achter te laten / om dat sy vrede souden heb-
 ben met sulcke / die alle dinghen berstooren ende
 berkeeren. Den besten peys is / dooz het goet het
 quaet te verwinnen / dat is / niet achterlatē dat
 penant weet dat Godt behaghelelyck is / hoe wel
 de quade menschen dat berkeeren / ende daerom
 pzeutelen. Want dierghelycke menschen en zijn
 niet

De beste
 peys.

niet te winnen ende te versoenuen met Godts wille achter te laten/ maer door eenighe andere diensten ende goetwillicheden. Dit is den alderheylighsten middel om synen ruen naesten te winnen. Ende hoe wel het ghebeurde datmen hier door niet en boozderde / ouermidts hun hertneckighe hardicheyt / door de welke sy het goet willen wederstaen / soo en salmen niet verliesen de groote verdieste bande ootmoedicheyt: Maer van sulcke / die Godts wercken niet en willen geloouen/ spreekt Hugo aldus. Dat de geloouige altijt wat hebben waer van sy souden connen twyfelē / en dat de ongheloouige altijt wat hebben / dat sy souden connen gheloouen: op dat den gheloouighen om hun gelooue rechtbeerdelijck soude loon ghegheuen worden / ende aen de ongheloouighe om hun ongheloouicheydt straffe.

Hoemen
sijnē cūē
naesten
vvinnaen
sal.

De S. Vi-
ctore.
Vvaerom
de geloo-
uige loon
ende de
ongeloo-
uighe
straffe
crijghen.

Van noch blijckelijcker ghetuyghenissen, dat de Heere door dese sijn welbehaghen vrochte sonder eenigh wederstandt.

DAT XVII. CAPITTEL.

Als onder andere denghden de ootmoedicheyt wies/ in dese wtbercozen Godts/ so wies oock in haer de supuere hreese Godts/ ende oock een grondighe kennisse haers selfs/ door de welke dagelycs ouerleggende haer eyghen verworpencheyt ende ontweerdicheyt/ sy haer seluen ondanckbaer oordeelde / ouer soo groote ende so vele weldaden Godts. Waerom comende hy S. Mechtildis die seer vermaert was aldoen inde gratie der beropenbaringe/ heeftse hare eerweerdicheyt seer ootmoedelijck gebeden/ dat sy aen de Heere op de boozsepde gratien te rade soude gaē.
Sy